

Bakgrunn for vedtak uttak av vann og regulering av Liåvatnet

Vevelstad kommune i Nordland fylke

Norges
vassdrags- og
energidirektorat

Tiltakshaver	Vevelstad kommune
Referanse	202224742-17
Dato	12.03.2024
Ansvarlig	Gry Berg
Saksbehandler	Thomas Haugland

Dokumentet sendes uten underskrift. Det er godkjent i henhold til interne rutiner.

E-post: nve@nve.no, Postboks 5091, Majorstuen, 0301 OSLO, Telefon: 22 95 95 95, Internett: www.nve.no
Org.nr.: NO 970 205 039 MVA Bankkonto: 7694 05 08971

Hovedkontor
Middelthunsgate 29
Postboks 5091, Majorstuen
0301 OSLO

Region Midt-Norge
Abels gate 9
7030 TRONDHEIM

Region Nord
Kongens gate 52-54
Capitolgården
8514 NARVIK

Region Sør
Anton Jenssensgate 7
Postboks 2124
3103 TØNSBERG

Region Vest
Naustdalsvegen. 1B
6800 FØRDE

Region Øst
Vangsvæien 73
Postboks 4223
2307 HAMAR

Innhold

1	SAMMENDRAG	1
2	SØKNAD.....	3
3	HØRING OG DISTRIKTSBEHANDLING	6
4	NVES VURDERING	8
5	NVES KONKLUSJON	14
6	FORHOLDET TIL ANNET LOVVERK.....	15
7	MERKNADER TIL KONSESJONSVILKÅRENE ETTER VANNRESSURSLØVEN	15
8	VEDLEGG	18

1 Sammendrag

Vevelstad kommune har i dag et vannuttak fra Liåvatnet uten vassdragskonsesjon. I forbindelse med et planlagt settefiskanlegg søker kommunen om konsesjon etter vannressursloven § 8 om en økning i vannuttaket. Det søkes nå om et maksimalt gjennomsnittlig uttak gjennom året på inntil 38 l/s hvor 4,7 l/s er til drikkevannsforsyning og 33 l/s går til produksjon av settefisk. Det vil bli etablert et eget inntak i en allerede etablert inntaksdam. Det er ikke søkt om andre nye installasjoner i vassdraget. Søknaden om konsesjon er en formalisering av dagens vassdragsanlegg og en søknad om økt uttak av vann og regulering hvor formålet er drikkevann og produksjon av settefisk.

I den offentlige høringsrunden til tiltaket ble det mottatt uttalelser fra **Nordland fylkeskommune, Statsforvalteren i Nordland** og **Mattilsynet**. Fylkesrådet i Nordland fylkeskommune ser det som positivt at dagens vannuttak kommer under ordnede forhold gjennom en konsesjon. De ser det som positivt at det legges til rette for produksjon av settefisk og mener tiltaket er lite inngripende for både landskap, friluftsliv og reindrift. Statsforvalteren i Nordland mener det bør stilles krav om minstevannføring av hensyn til fisk og andre vannlevende organismer, og at de blir involvert i vurdering rundt ny løsning for omlegging av bekker. Mattilsynet uttaler at deres interesse i saken gjelder leveringssikkerhet og at økt vannuttak ikke må medføre problem med leveringssikkerheten av drikkevann.

NVE legger vekt på at en etablering av settefiskanlegg bidrar til økt verdiskapning lokalt og i regionen. Inngrep i vassdrag med dam, regulering, inntaksdam og vannledning til vannverket er allerede etablert. Vannuttaket har blitt brukt til drikkevannsforsyning og NVE ser positivt på at dagens uttak blir formalisert gjennom en konsesjonsprosess. Det vil bli etablert et eget inntak i inntaksdammen til settefiskanlegget. NVE mener det kan tillates økt vannuttak fra Liåvatnet når formålet er produksjon av settefisk

NVE vurderer at en regulering på en meter med maksimalt vannuttak på 38 l/s kan aksepteres uten at det får større negative konsekvenser for allmenne interesser i vassdraget. NVE vurderer at de største ulempene knyttet til vannuttaket er forholdet til gyte- og oppvekstområde for sjørret i de nedre delene av Liåa. Ny løsning for omlegging av flere bekker til et nytt elveløp som skal ivareta forholdene for anadrom fisk behandles ikke gjennom denne konsesjonsbehandlingen. NVE vurderer at det må være tilstrekkelig vannføring i elveløpet for at det skal fungere som gyte- og oppvekstområde for fisk. Tiltakets virkning på anadrom fisk er vektlagt og NVE mener det skal slippes minstevannføring fra inntaksdammen på 36 l/s i perioden 1.5.-30.9. og 10 l/s i perioden 1.10.-30.4.

Etter en helhetsvurdering av planene og de foreliggende uttalelsene, mener NVE at fordelene av det omsøkte tiltaket er større enn skader og ulemper for allmenne og private interesser, slik at kravet i vannressursloven § 25 er oppfylt. NVE gir Vevelstad kommune tillatelse etter vannressursloven § 8 til regulering av Liåvatnet med en meter og uttak av vann inntil 38 l/s til drikkevann og settefiskanlegget. Tillatelsen gis på nærmere fastsatte vilkår.

2 Søknad

NVE har mottatt følgende søknad fra Vevelstad kommune, datert 19.12.2022:

«Vevelstad kommune ønsker å utnytte vannet i Liåvatnet i Vevelstad kommune i Nordland fylke, og søker herved om følgende tillatelser: Etter vannressursloven, jf. § 8, om tillatelse til:

- *å benytte kommunens eksisterende vannforsyningsanlegg, magasindam, inntaksdam og vannledning fram til renseanlegg (bygget før konsesjonsplikten)*
- *å ta ut inntil 4,7 l/sek fra Liåvatnet til kommunalt drikkevann*
- *å ta ut inntil 33,3 l/sek fra Liåvatnet til kommunalt levert råvann til Vevelstad Settefisk AS*
- *i sum (for overnevnte formål) å ta ut et maksimalt gjennomsnittlig uttak over året på 38 l/sek fra Liåvatnet*
- *å regulere Liåvatnet mellom LRV på kote 656 og HRV på kote 657»*

2.1 Hoveddata for vannuttak til drikkevann og produksjon av settefisk

TILSIG

Nedbørfelt	km ²	1,2
Årlig tilsig til inntaket	mill.m ³	4,4
Spesifikk avrenning	l/(s·km ²)	117
Middelvannføring	l/s	140
Middelvannføring tørt år 2019	l/s	83
Alminnelig lavvannføring	l/s	19
5-persentil sommer (1/5-30/9)	l/s	36
5-persentil vinter (1/10-30/4)	l/s	13

VASSDRAGSANLEGGET

Inntak	moh.	70
Avløp	moh.	-
Lengde på berørt elvestrekning	km	1,8
Lengde på vannledning	m.	310
Antall rør vannledningen består av	stk.	1
Vannledning, diameter	mm.	225
Total maksimal kapasitet på rør	l/s	263
Maksimalt vannuttak	l/s	38
Gjennomsnittlig vannuttak	l/s	38
Planlagt minstevannføring, sommer	l/s	36
Planlagt minstevannføring, vinter	l/s	10
Maksimalt antall smolt/fisk	stk.	10 mill.

MAGASIN

Magasinvolum	mill. m ³	0,450
HRV	moh.	657
LRV	moh.	656

2.2 Om søker

Vevelstad kommune er en kommune på Helgeland i Nordland som grenser i nord mot Alstahaug, i øst mot Vefsn, i sør mot Brønnøy og i vest over havet mot Vega. Sysselsettingen i kommunen består i hovedsak av jordbruk, havbruk og offentlig sektor. Kommunen har en evigvarende avtale med grunneiere om uttak av vann. Kommunen er konsesjonær og har gjort en avtale med Vevelstad Settefisk AS om levering av vann til settefiskanlegget.

2.3 Beskrivelse av området

Vassdraget ligger ved Strandneset i Vevelstad kommune. Vassdraget har sin kilde i Liåvatnet (657 moh.) og tilhørende nedbørsfelt mellom Hornstinden sør for vannet, og fjellsiden opp mot Stortinden/Saltkartinden nord for vannet. Nedstrøms utløpet vest i Liåvatnet renner bekken Liåa bratt ned Fagerlia. Området var på 60-tallet brukt til beiting, men har grodd igjen og domineres i dag av skog. Skoggrensen er på ca. 200 moh., noe varierende ut fra bratte partier og partier med stor ur. Terrenget fra skoggrensen og opp til Liåvatnet er bratt og preget av løse grusmasser og enkelte partier med gras. Elva Liåa renner i et åpent og naturlig elveleie ned til inntaksdammen som ligger 70 moh. og ca. 1200 meter nedstrøms utløpet i Liåvatnet. Fra inntaksdam er det en nedgravd vannledning frem til vannforsyningsanlegget (Vevelstad Vannverk) nede ved fylkesveien

2.4 Teknisk plan

Vevelstad Vannverk har i dag et vannuttak på ca. 3,8 l/s til drikkevann og som er planlagt økt til 4,7 l/s. Vevelstad Settefisk AS har planlagt å etablere et settefiskanlegg på Lauknes industri- og næringsområde for produksjon av 10 mill. smolt. Settefiskanlegget vil etableres med RAS-teknologi med vannbehov på 33 l/s. Totalt vannuttak til drikkevann og produksjon av settefisk vil være på 38 l/s. Dammen, inntaksdam, vannledning og renseanlegg er bygget tidlig på 1980-tallet. Fra magasinet i Liåvatn vil det slippes tilstrekkelig med vann ned Liåa og til inntaksdammen hvor det i dag er vannuttak til drikkevann. Her vil det etableres et eget inntak med vannledning til settefiskanlegget. Vannledning fra inntaksdam til settefiskanlegget er behandlet gjennom reguleringsplan for Lauknes industri- og næringsområde.

2.4.1 Bruk av vann og vannbesparende tiltak

Dagens vannuttak til drikkevannsforsyning er på 4,7 l/s. Settefiskanlegget planlegger for en produksjon av settefisk med bruk av resirkuleringsteknologi (RAS). Settefiskanlegget har planlagt for et vannbehov på maksimalt 33 l/s gjennom hele året. Samlet vannforbruk vil være på 38 l/s (2,28 m³/min).

Måned	*Rest i magasin i normalt år m ³	*Rest i magasin i tørrår m ³	Midlere tilsig magasin normalt år m ³ /min	Midlere tilsig magasin tørrår m ³ /min	Midlere vf. nedstrøms dam normalt år m ³ /min	Midlere vf. nedstrøms dam tørrår m ³ /min	Planlagt vannuttak m ³ /min	Slipp av minste-vannføring m ³ /min
Jan	358750	286150	5.51	4.22	3.34	1.98	2.28	0.60
Feb	358750	249850	9.51	1.78	7.42	0.64	2.28	0.60
Mar	322450	177250	6.38	1.28	4.20	0.63	2.28	0.60
Apr	358750	322450	4.66	6.47	1.92	0.73	2.28	0.60
Mai	358750	358750	14.67	9.46	12.68	7.06	2.28	2.16
Jun	358750	358750	8.04	12.11	5.92	10.07	2.28	2.16
Jul	358750	286150	12.99	5.88	10.97	4.89	2.28	2.16
Aug	358750	213550	8.16	3.17	6.03	2.22	2.28	2.16
Sep	358750	322450	11.66	7.60	9.57	3.39	2.28	2.16
Okt	322450	322450	6.24	3.39	4.12	0.67	2.28	0.60
Nov	358750	286150	4.99	1.75	2.13	0.89	2.28	0.60
Des	358750	249850	13.47	2.26	11.46	0.65	2.28	0.60
Års-middel	352700	286150	8.86	4.95	6.65	2.82	2.28	1.25

*verdier ved utgangen av måneden.

Figur 1. Tabellen er hentet fra søknaden og viser tilgjengelig vannmengde og vannforbruk i normalt og tørt år.

2.4.2 Reguleringer

Liåvatnet her vært demmet opp og regulert til drikkevannsforsyning siden 80-tallet. Dammen i utløpet har gitt et magasin med innsjøareal på 0,367 km² og magasinivolum 0,450 mill. m³. Oppdemming har gitt mulighet for regulering av magasinet med en meter. I dammen er det et Ø160 mm rør på kote 656 med en kapasitet på 50 – 100 l/s. En ventil i røret vil justeres slik at det slippes tilstrekkelig med vann i Liåa for et vannuttak på 38 l/s og minstevannføring på 10 l/s (vinter) og 36 l/s (sommer) fra inntaksdammen på kote 70.

2.4.3 Inntak

Inntaksdammen er etablert på kote 70 og har et magasinivolum på ca. 50 m³.

2.4.4 Vannvei

Vannvei til vannbehandlingsanlegget er allerede etablert med et nedgravd PVC rør på Ø225 mm. Det vil etableres egen vannvei fra inntaksdammen til settefiskanlegget. Denne er godkjent i reguleringsplan for Lauknes industri- og næringspark og behandles ikke her.

2.5 Forholdet til offentlige planer

2.5.1 Kommuneplan

Liåvatnet er i Kommuneplanens arealdel (2021 – 2032) avsatt til drikkevann. Inntaksdam og vannbehandlingsanlegget ligger i område med arealformål LNFR. Området hvor stamfiskanlegget ligger er regulert til næringsvirksomhet.

2.5.2 EUs vanndirektiv

Liåa har vannforekomst ID 148-43-R Bekker mot Vevelstadsundet. Økologisk tilstand for vannforekomsten er satt til god og kjemisk tilstand er udefinert. Vassdraget ligger i vannområde Bindalsfjorden-Velfjorden i Nordland og Jan Mayen vannregion.

3 Høring og distriktsbehandling

Søknaden er behandlet etter reglene i kapittel 3 i vannressursloven. Den er kunngjort og lagt ut til offentlig ettersyn. I tillegg har søknaden vært sendt lokale myndigheter og interesseorganisasjoner, samt berørte parter for uttalelse. NVE var på befaring i området den 27.10.2023 sammen med representanter for søkeren, kommunen og representanter fra settefiskanlegget. Høringsuttalelsene har vært forelagt søkeren for kommentar.

Høringspartenes egne oppsummeringer er referert der hvor slike foreligger. Andre uttalelser er forkortet av NVE. Fullstendige uttalelser er tilgjengelige via offentlig postjournal og/eller NVEs nettsider.

NVE har mottatt følgende kommentarer til søknaden:

Nordland fylkeskommune uttaler i brev av **28.8.2023**:

«...»

Fylkesrådets vurdering

Fylkesråden tilrår at Vevelstad kommune får konsesjon til uttak av vann og regulering av Liåvatn, i tråd med det foreslåtte manøvreringsreglement og krav om minstevannføring. Fylkesråden ser det som positivt at dagens drift av vannverket kommer under ordnede forhold gjennom en konsesjon.

Fylkesråden ser det som positivt at det legges til rette for produksjon av settefisk på Lauknes gjennom tilførsel av ferskvann fra Liåvatn. Siden dagens situasjon legger opp til vannuttak uten nye inngrep anses tiltaket som lite inngripende for både landskap, friluftsliv og reindrift.

Fylkesråden tilrår at informasjon om Liåvatn i Vann-Nett oppdateres, slik at informasjonen der blir i tråd med den faktiske situasjonen.

Fylkeskommunen er kulturmiljømyndighet. Det omsøkte tiltaket er ikke i konflikt med kjente kulturminner som fylkeskommunen har forvaltningsmyndighet for. Ved funn av hittil ukjente fornminner eller skipsfunn under markarbeid har tiltakshaver aktsomhets- og meldeplikt etter kulturminneloven §§ 8 andre ledd og 14 tredje ledd.

...»

Statsforvalteren i Nordland uttaler i brev av **17.7.2023**:

«...»

Vevelstad kommune v/ Multiconsult skriver i konsesjonssøknaden at elva har hatt redusert vannføring siden uttaket på 1980-tallet, og at økt vannuttak vil ytterligere redusere vannføringen. I søknaden er det ikke beskrevet nåværende sommer- og vintervannføring. En ytterligere reduksjon i vannføringen vil kunne ha negative konsekvenser på bunndyrfaunaen, og sjørreten som ev. benytter bekkene til gyte- og oppvekstområde. For å ivareta hensynet til fisk og andre vannlevende organismer i de berørte bekkene er det positivt om NVE fastsetter krav til slipp av minstevannføring.

Vevelstad kommune ønsker en løsning hvor flere av bekkene i området samles og føres sørover til «bekk 1», og «bekk 5» føres nordover til «bekk 7» (Figur 3-15, s. 43, Søknad om konsesjon). Rambøll har vurdert konsekvensen av dette tiltaket til «ubetydelig miljøskade (0)». Fylkeskommunen i Nordland uttaler at de ikke kommer til å godta etablering av en åpen bekk 5 meter fra vegen over en lengre strekning (ref. 21/18440- 18). Dersom dette blir den endelige løsningen ber vi fylkeskommunen som vegeier vurdere en kombinasjon med bruk av halvkulvert og åpen løsning. Vi ser det som viktig at fylkeskommunen, som vannregionmyndighet og med forvaltningsansvar for vassdrag uten registrert anadrome bestander etter forskrift om fysiske tiltak i vassdrag, blir involvert i disse vurderingene.

For en nærmere beskrivelse av halvkulvert se <https://vannforeningen.no/wp-content/uploads/2020/10/Ringer-i-vann.pdf> og SVV rapport 459 Frie fiskeveger s. 18.

Vi har ingen egen informasjon om fiskebestandene i Liåvatnet. For at vi skal kunne uttale oss om eventuelle konsekvenser for bestandene i vannet, trenger vi informasjon om fiskebestandene.»

Mattilsynet uttaler i brev av 19.6.2023:

«...

Leveringssikkerhet

Mattilsynets interesse i saken gjelder i hovedsak leveringssikkerhet, det vil si levering av tilstrekkelige mengder vann til vannverket. Det økte vannuttaket må ikke medføre problem med leveringssikkerheten for vannverket.

- *Det er lagt gjennomsnittsverdier til grunn ved beregning av vannforbruket til Vevelstad vannverk (327 m³/døgn, jf vedlegg 1 i RAPPORT Konsesjonssøknad for uttak av vann til drikkevann og akvakultur fra Liåvatnet, Vevelstad kommune). Dette tilsvarer 3,7 l/sek).*
- *Det er søkt om uttak av 4,7 l/sek til vannverket.*

Ved beregning av vannforbruket til vannverket bør man gå ut fra maksimumsforbruket. Dette for å sikre produksjon av nok drikkevann til enhver tid.

- *Dammen er <50 m³*
- *I sum planlegges det å ta ut 38 l/sek fra Liåvatnet, som fordeles på vannverket og settefiskanlegget. Dette tilsvarer 3283,2 m³/døgn. (Dette er maksimalt gjennomsnittlig uttak over året, noe som betyr at det kan forekomme topper med høyere uttak.)*

Det betyr at det vil kunne gå ut ca 10 ganger mer vann fra dammen enn per i dag. Inntaksdammens volum er lite i forhold til det framtidige behovet for vann (til hhv vannverket og smoltanlegget). Man vil være svært avhengig av at dammen blir kontinuerlig matet med vann fra Liåvatnet.

Det står i «RAPPORT Konsesjonssøknad for uttak av vann til drikkevann og akvakultur fra Liåvatnet, Vevelstad kommune» (punkt 3.18.1 og 3.18.2) at inntaksdammen og dammen ved Liåvatn anbefales plassert i konsekvensklasse 0. Vi mener at et dambrudd sannsynligvis vil få store konsekvenser for forsyningen av tilstrekkelige mengder drikkevann og vann til smoltproduksjonen.

Vannverket har en samfunnskritisk funksjon og har krav om leveringssikkerhet i hht drikkevannsforskriften § 9; «Vannverkseieren skal sikre at vannforsyningssystemet er utstyrt og dimensjonert samt har driftsplaner og beredskapsplaner for å kunne levere

tilstrekkelige mengder drikkevann til enhver tid.» [Veiledning til drikkevannsforskriften § 9: Leveringssikkerhet | Mattilsynet.](#)

Mattilsynet forvalter drikkevannsforskriften. Dersom konsekvensene med økt vannuttak blir at vannverket ikke oppfyller krav til leveringssikkerhet til enhver tid, vil vi kunne fatte vedtak om dette ovenfor vannverket ihht drikkevannsforskriften § 9.

Farevurdering økte transmisjonsverdier

Dersom den økte vannmengden ut fra Liåvatn medfører at elveløpet/bekkeløpet ned til dammen blir bredere, kan dette gi en transmisjonsøkning (f.eks. økt turbiditet og/eller økt fargetall) på råvannet til vannverket. Dette på grunn av økt utvasking av f.eks. organisk materiale, humusstoffer og sandpartikler langs elveleiet.

Vannbehandlingen er tilpasset råvannskvaliteten. Dersom råvannskvaliteten endrer seg må kanskje vannverket endre på vannbehandlingsprosessen, for å imøtekomme kravene til trygt drikkevann. Dette er beskrevet i drikkevannsforskriften § 13. Denne faren bør vurderes ihht drikkevannsforskriften § 6.»

4 NVEs vurdering

NVE behandler vannuttak, regulering og nødvendig infrastruktur for vassdragstiltaket (dam, inntaksdam og vannvei) fra magasinet og frem til vannbehandlingsanlegget. Vannvei fra inntaksdam og til settefiskanlegget er behandlet i reguleringsplan for næringsområdet hvor settefiskanlegget er planlagt å være.

4.1 Hydrologiske virkninger av tiltaket

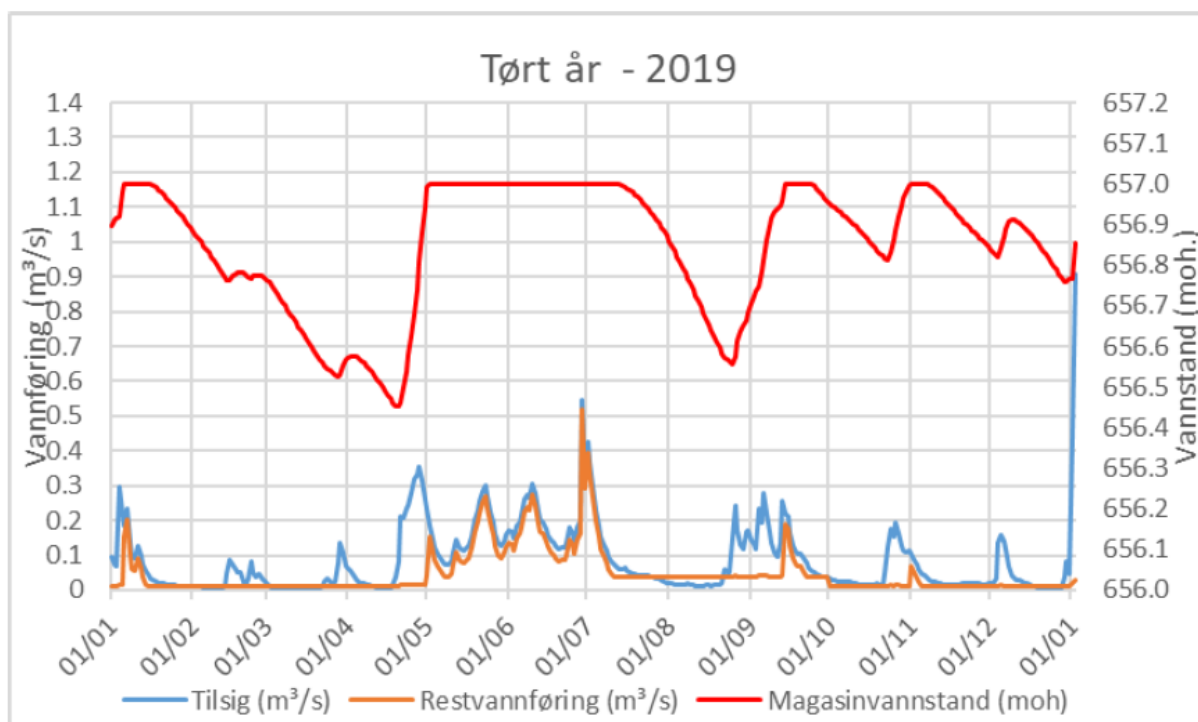
NVE har kontrollert det hydrologiske grunnlaget i søknaden. Vi har ikke fått vesentlige avvik i forhold til søkers beregninger.

Vannverket og settefiskanlegget utnytter et nedbørfelt på 1,2 km² og middelvannføringer ved utløpet av Liåvatn er beregnet til 140 l/s. Effektiv sjøprosent er 31,7 % og andelen snaufjell er 68,3 %. Restfeltet mellom Liåvatn og inntaksdammen er beregnet til ca. 0,17 km² med en middelvannføring i et normalt år på ca. 18 l/s. Avrenningen varierer fra år til år med dominerende vår- og høstflommer. Laveste vannføring opptrer gjerne om vinteren og sommeren. Alminnelig lavvannføring for vassdraget ved inntaket er beregnet til 19 l/s. 5-persentil sommer- og intervannføring er beregnet til henholdsvis 36 l/s og 13 l/s.

Det er søkt om et vannuttak på inntil 38 l/s (2,28 m³/min) hvorav 4,7 l/s går til drikkevann og 33 l/s til settefiskanlegget. Det gir et samlet uttak over året på ca. 1,2 mill. m³/år. Ifølge søknaden utgjør dette 27 % av middeltilsiget til nedbørfeltet. Slipp av vann fra magasinet vil sammen med restvannføring fra delfeltet mellom Liåvatn og inntaksdammen, gi tilstrekkelig vann for et vannuttak på totalt 38 l/s og slipp av minstevannføring. Det er planlagt for et slipp av minstevannføring nedstrøms inntaksdammen på 36 l/s om sommeren (1.5-30.9) og 10 l/s om vinteren (1.10-30.4).

Søker har beregnet tilsig, magasin vannstand og restvannføring. Vannbehovet som er lagt til grunn i simuleringene tilsvarer et konstant uttak på 38 l/s fra Liåvatnet. Beregninger viser at Liåvatn ikke vil gå under kote 656,03 i noen av simuleringsårene 2001 – 2020, selv i tørre år (figur 2.). Ved et konstant slipp av vann fra magasinet som er større enn 38 l/s, dvs. med slipp til minstevannføring, vil det være nødvendig med en reguleringshøyde på mer enn 1 meter. Planlagt slipp av vann fra Liåvatnet for å sikre minstevannføring ved inntaket lenger nedstrøms vil derfor være avhengig av tilsig fra restfeltet mellom dammen i Liåvatn og inntaksdammen. Beregninger viser at med et konstant vannuttak på 38 l/s fra Liåvatn og slipp av vann til minstevannføring, vil ikke vannføringen nedstrøms inntaksdammen være mindre enn 36 l/s om sommeren og 10 l/s om vinteren. Det vil over året bli mindre vannføring i bekken nedstrøms inntaksdammen og periodene med lav vannføring vil bli lenger, enn i dagens

tilstand. I svært tørre perioder vil slipp av minstevannføring sikre at vannføring i bekken nedstrøms inntaksdammen blir noe høyere enn i dag.

Figur 2. Tilsg, restvannføring og magasin vannstand. Restvannføring er nedstrøms inntaksdammen og inkluderer minstevannføring på 36 l/s (sommer) og 10 l/s (vinter).

Settefiskanlegget er avhengig av vann også i tørre perioder. For å begrense nedtapping av magasinet vil anlegget ta i bruk RAS – teknologi for resirkulering av vann. Det vil også bli lagret ferskvann ved anlegget for bruk i perioder hvor tilsg er lavt.

NVE vurderer at vannuttaket fra Liåvatnet er lavt med tanke på tilgjengelig vannmengde store deler av året. En reguleringshøyde på en meter vil være tilstrekkelig for å sikre forsyning av drikkevann og drift av settefiskanlegget også i tørre perioder. Minstevannføring baserer seg på slipp/overløp fra Liåvatnet og tilsg fra restfeltet mellom Liåvatn og inntaksdammen. NVE vurderer at det er usikkerhet knyttet til hvordan slipp av minstevannføring nedstrøms inntaksdammen skal sikres. NVE mener derfor at vannføring nedstrøms inntaksdammen må registreres og overvåkes etter at tiltaket er satt i drift, og at det gjøres en ny vurdering av løsning for slipp av minstevannføring etter fem år.

4.2 Naturmangfold

Multiconsult AS har sammenstilt kunnskap innen forekomst av arter, status for rødlistearter og viktige naturtyper.

4.2.1 Terrestrisk miljø

Liåvatnet ligger i et uberørt område over skoggrensen og inntaksdammen ligger i et område med blandingsskog og flere mindre bekker. Områder hvor settefiskanlegget er planlagt ligger nedenfor fv.17 Forvikveien og er ikke en del av konsesjonsbehandlingen. Det er ikke gjort egne kartlegginger i forbindelse med tiltaket, men det er gjort kartlegginger i forbindelse med reguleringsplan for Lauknes industri- og næringsområde. I Naturbase er det registrert naturtypen *kalkrike området i fjellet* med kategorien *liten verdi* langs Liåa. Innenfor naturtypen er det bant annet registrert artene fjellpyrd, snøsøte og bekkesøte. Ved vannbehandlingsanlegget er det registrert den viktige naturtypen *semi* –

naturlig eng som omfatter både beitemark og slåttemark. Området blir i dag beitet av rein og sau hvor feltsjiktet hovedsakelig består av gress og urter.

Tiltakshaver opplyser at det er gjort funn av sårbare og truede arter tilknyttet tiltaksområdet, men at disse artene ikke vil bli påvirket av tiltaket. Søk i Artskart og Naturbase den 10.12.2023 viser ingen registreringer av rødlistede arter eller viktige naturtyper ut over det som er beskrevet i søknaden.

Ut ifra de opplysninger som foreligger vurderer NVE at terrestrisk miljø ikke vil bli påvirket av tiltaket.

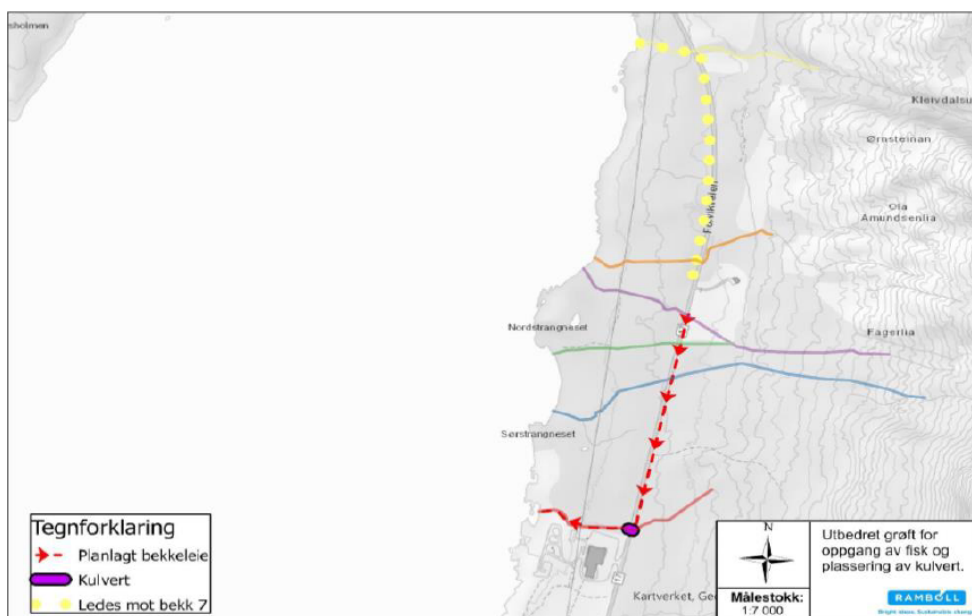
4.2.2 *Akvatisk miljø*

Det er ikke gjort egne kartlegginger av fisk og bunndyr i Liåvatnet. Det er ikke kjent om det er fisk i Liåvatnet eller i elva mellom vannet og inntaksdammen. Registreringer av ørret i nærliggende vann kan indikere at det er ørret også i Liåvatnet. Liåa går i bratt terreng med ur og store steiner og egner seg dårlig som gyte- og oppholdssted for fisk. Økt vannuttak vil føre til en større utnyttelse av vannet, noe som kan gi noe mindre vanddekt areal i perioder av året. NVE vurderer at økt utnyttelse av magasinet ikke vil ha stor konsekvens for fisk i vannet.

I nedre deler av Liåa er det gjennomført elfiske og undersøkelser av bunndyr. Det ble registrert sjørret i elva og anadrom strekning ble vurdert til å gå opp til ca. kote 30 på østsiden av fv. 17. Bestanden av sjørret er vurdert å være liten med få gyteplasser og verdien av elvestrekker ble vurdert som lav. Det ble ikke registrert laks eller ål i noen av elvene i området.

Ved etablering av industriområde skal elvestrekningen i Liåa fra utløpet og til fv. 17, sammen med tre andre elver, legges om og danne et nytt elveløp. Trasevalg og utforming av nytt elveløp gjøres i forbindelse med detaljregulering av industriområdet. Nytt elveløp er planlagt å følge østsiden av fv. 17 før elva går gjennom kulvert og frem til eksisterende bekk sør for Sørstrangneset (figur 3.). Elveløpet skal utformes slik at elva sikrer oppgang og fungerer som gyte- og oppvekstområde for sjørret. Sjørret kan vandre ca. 450 m i det nye elveløpet. I detaljprosjektering av nytt elveløp skal det vurderes hvilke vannføringer som vil være nødvendig for å ivareta vassdragets funksjon som gyte- og oppvekstområde.

NVE vurderer at gytemulighetene i Liåa i dagens situasjon er svært begrenset og at elva har liten verdi som om gyte- og leveområde for fisk. Vi vurderer derfor at et nytt elveløp kan erstatte og ivareta elvas funksjon som gyte- og oppvekstområde for sjørret. NVE mener at det skal slippes en minstevannføring tilsvarende 36 l/s om sommeren (1.5.-30.9.) og 10 l/s om vinteren (1.10.-30.4.). Dette tilsvarer 5-persentil sommervannføring og noe lavere enn 5-persentil vintervannføring. Slipp av minstevannføring skal gjøres fra inntaksdammen. Sammen med vannføring fra de andre bekkene som vil legges om vil dette sikre tilstrekkelig vannføring for å opprettholde et naturlig vassdragsmiljø i det nye elveløpet. Nytt elveløp er ikke planlagt i detalj og NVE mener derfor at det skal gjøres en ny vurdering av minstevannføring fem år etter at nytt elveløp er etablert.

Figur 3. kart som viser omlegging av bekker. Lilla linje er Liåa som sammen med grønn og blå bekk ledes mot rød bekk i sør.

4.2.3 Forholdet til naturmangfoldloven

Alle myndighetsinstanser som forvalter natur, eller som fatter beslutninger som har virkninger for naturen, plikter etter naturmangfoldloven § 7 å vurdere planlagte tiltak opp mot naturmangfoldlovens relevante paragrafer. I NVEs vurdering av søknaden om regulering og uttak av vann fra Liåvatnet legger vi til grunn prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 samt forvaltningsmålene i naturmangfoldloven §§ 4 og 5.

Kunnskapen om naturmangfoldet og effekter av eventuelle påvirkninger er basert på den informasjonen som er lagt fram i søknaden, miljørapport, høringsuttalelser og NVEs egne erfaringer. NVE har også gjort egne søk i tilgjengelige databaser som Naturbase og Artskart den 10.12.2023. Etter NVEs vurdering er det innhentet tilstrekkelig informasjon til å kunne fatte vedtak og for å vurdere tiltakets omfang og virkninger på det biologiske mangfoldet. Samlet sett mener NVE at sakens kunnskapsgrunnlag er godt nok utredet, jamfør naturmangfoldloven § 8.

I influensområdet til vannverket og settefiskanlegget er det registrert sjørret hvor bestanden er vurdert som liten og med dårlige gyte- og oppvekstområder. En eventuell utbygging av Liåvatnet og Liåa vil etter NVEs mening ikke være i konflikt med forvaltningsmålet for naturtyper og økosystemer gitt i naturmangfoldloven § 4 eller forvaltningsmålet for arter i naturmangfoldloven § 5, dersom omlegging av elver og bekker opprettholder vassdragets funksjon som gyte- og leveområde for sjørret.

NVE har også sett påvirkningen fra regulering og vannuttaket i sammenheng med andre påvirkninger på naturtypene, artene og økosystemet. Området rundt Liåvatnet og Liåa er lite utbygd og fremstår som urørt. Tiltaket må sees i sammenheng med et allerede etablert næringsområde. Den samlede belastning på økosystemet og naturmangfoldet er dermed blitt vurdert, jamfør naturmangfoldloven § 10. Den samlede belastningen anses ikke som så stor at den blir avgjørende for konsesjonsspørsmålet.

Etter NVEs vurdering foreligger det tilstrekkelig kunnskap om virkninger tiltaket kan ha på naturmiljøet, og NVE mener at naturmangfoldloven § 9 (føre-var-prinsippet) ikke skal tillegges særlig vekt.

Avbøtende tiltak og utformingen av tiltaket vil spesifiseres nærmere i våre merknader til vilkår dersom det blir gitt konsesjon. Tiltakshaver vil da være den som bærer kostnadene av tiltakene, i tråd med naturmangfoldloven §§ 11-12.

4.3 Landskap/friluftsliv/brukerinteresser

Tiltaksområdet tilhører landskapsregion 32 Fjordbygdene i Nordland og Troms. Området rundt Liåvatn ligger over skoggrenser og er lite preget av menneskelig aktivitet uten tekniske inngrep. Ved ferdsel rundt Liåvatnet vil reguleringssonen være synlig og kan virke skjemmende for de som ferdes i området. NIN – landskap i Artsdatabanken definerer landskapet rundt Liåvatnet som *kupert ås- og fjellandskap med hei over skoggrensen*. Landskapstypen omfatter kupert ås- og fjellandskap over skoggrensen, med åpne, men i hovedsak vegetasjonsdekte områder i fjellet. Landskapet rundt Liåvatnet er i liten grad preget av menneskelig aktivitet, bebyggelse og infrastruktur. Området rundt Liåvatnet og ned til sjøen brukes i dag som sommerbeite for sau.

Området rundt inntaksdammen og ned mot sjøen er i NIN – landskap registrert som landskapstype *middels eksponert ytre slakt til småkupert kystslettelandskap*. Landskapstypen omfatter områder på kystsletta som ikke er direkte eksponert mot åpent hav. Området rundt inntaksdam og vannverk er preget av blandingsskog og flere mindre elveløp. Området er tilnærmet uten landskapsinngrep med unntak av noen få gårder på nord- og sørsida av Liåelvas utløp.

Liåvatnet og deler av Liåa er i INON – kart opplyst å ligge i sone 2 *områder som ligger mellom en og tre kilometer fra tyngre tekniske inngrep*. Tiltakshaver opplyser at dette kan være på grunn av at tiltaket ikke er digitalt kartfestet og at tiltaket derfor kan påvirke sonene for inngrepsfri natur.

Området rundt Liåvatnet er kartlagt som *registrert friluftsområde* som er lite brukt uten en spesiell funksjon. Tiltakshaver opplyser at området ikke synes å være interessant i friluftssammenheng og at det ikke er tilrettelegging eller stier opp til Liåvatnet eller i området rundt vannet.

Det er ikke planlagt for nye anlegg eller anleggsvirksomhet i forbindelse med tiltaket. Økt vannuttak og større utnyttelse av Liåvatnet vil gjøre at magasinet er nedtappet flere dager i året enn tidligere, noe som kan virke skjemmende på de som ferdes i området. NVE vurderer at en større utnyttelse av Liåvatnet ikke vil gi ulemper for friluftsliv eller brukerinteresser og at ulempen knyttet til landskap kan aksepteres når formålet er drikkevannsforsyning og drift av settefiskanlegget.

4.4 Reindrift

Tiltaksområdet ligger innenfor Jillen - Njaarke reinbeitedistrikt i Nordland reinbeiteområde. Området rundt Liåvatnet brukes som sommerbeite, og området ned mot kysten brukes som vinterbeite på senvinteren. Det er også registrert en trekkvei for rein mellom Hanslikammen og Liåvatnet, tvers over Liåelva. Det er ikke planlagt for nye anlegg eller anleggsaktivitet i forbindelse med tiltaket som berører områder for reindrift. NVE vurderer derfor at reindriften ikke vil bli berørt som følge av tiltaket.

4.5 Kulturminner

Tiltakshaver opplyser ikke om noen kulturminner som kan påvirkes av tiltaket. Kulturminnesøk 12.10.2023 viser ingen automatisk fredede kulturminner i de berørte områdene. Ved funn av fornminner jf. kulturminnelovens §§ 3, 4 og 8 andre ledd skal det meldes fra til kulturvernmyndighetene.

4.6 Vanntemperatur, isforhold og lokalklima

Det er ikke vurdert at omsøkte tiltak vil føre til større endringer i vanntemperatur, isforhold og lokalklima. Tiltakshaver vurderer at vannstanden i Liåvatnet vil svinge noe mer som følge av økt

vannuttak og kan føre til mer oppsprukken is. NVE vurderer at aktiviteten i området ikke tilser at det er nødvendig med merking av usikker is som en del av vilkårene.

4.7 Flom, ras og skred

Liåvatnet og Liåa ligger innenfor aktsomhetsområde for flom og snøskred og store deler av Liåa ligger innenfor aktsomhetsområdet for jord- og flomskred. I forbindelse med plansaken for næringsområdet, hvor settefiskanlegget er planlagt etablert, er det gjennomført en skredfarevurdering som avdekket fare for steinsprang og jord- og flomskred.

NVE vurderer at forholdet til naturfare hvor settefiskanlegget er planlagt etablert er hensyntatt gjennom detaljregulering for Lauknes industri- og næringsområde.

4.8 Vannkvalitet, vannforsynings- og resipientinteresser

Liåvatnet er i dag hovedvannkilde for Vevelstad kommunale vannverk og forsyner ca. 560 personer med rent drikkevann. Mattilsynet kommenterer i sin uttalelse at vannverket har en samfunnskritisk funksjon og har krav om leveringssikkerhet jf. drikkevannsforskriften § 9. Inntaksdammen er liten i forhold til planlagt vannuttak og vil være avhengig av kontinuerlig vannføring fra Liåvatnet. NVE vurderer at tiltaket ikke vil medføre større endringer i forhold til dagens situasjon. Et eventuelt dambrudd eller andre hendelser som kan påvirke vannføringen i Liåa vil kunne få store konsekvenser for levering av drikkevann og ferskvann til smoltproduksjon. Mattilsynet kommenterer at økt vannføring i Liåa kan gi økte transmisjonsverdier og kan føre til at vannverket må endre på sine prosesser for behandling av drikkevannet. NVE forutsetter at tiltakshaver er kjent med og oppfyller kravene i damsikkerhetsforskriften og drikkevannsforskriften.

Det er ikke registrert grunnvannsbrønner i området.

4.9 Forholdet til vannforskriften

Liåvatnet og Liåa har vannforekomst ID 148-43-R Bekker mot Vevelstadsundet. Økologisk tilstand for vannforekomsten satt til god med miljømålet god. Vassdraget ligger i vannområde Bindalsfjorden-Velfjorden i Nordland og Jan Mayen vannregion. Det er ikke registrert tiltak eller påvirkningsfaktorer på vannforekomsten. Vannforekomsten er ikke definert som sterkt modifisert vannforekomst (SMVF) hvor tilstanden forringes som følge av fysiske endringer av overflatevann jf. vannforskriften § 12. Tiltaket er ikke nytt og en konsesjonsbehandling og formalisering av tiltaket er å anse som positivt for videre oppfølging av vannforekomsten. Det blir satt krav om minstevannføring av hensyn til anadrom fisk. Det er planlagt andre tiltak i vassdraget som kan påvirke vannforekomsten som ikke vurderes her. NVE vurderer at et uttak på 38 l/s ikke vil endre miljøtilstanden eller hindre at miljømålene nås. Vannforskriften § 12 kommer derfor ikke til anvendelse i denne saken.

NVE har ved vurderingen av om konsesjon skal gis etter vannressursloven § 8 foretatt en vurdering av kravene i vannforskriften (FOR 2006-12-15 nr. 1446) § 12 vedrørende ny aktivitet eller nye inngrep. Deler av tiltaket er eksisterende, og omfattes ikke av vannforskriften § 12. Omlegging av bekker ved planlagt industriområde vurderes ikke i denne konsesjonsbehandlingen. NVE har vurdert alle praktisk gjennomførbare tiltak som vil kunne redusere skadene og ulempene ved tiltaket. NVE kan sette vilkår i konsesjonen som anses egnet for å avbøte en negativ utvikling i vannforekomsten, herunder krav om minstevannføring og standardvilkår som gir vassdragsmyndighetene, herunder Miljødirektoratet/Statsforvalteren etter vilkårenes post 5, anledning til å gi pålegg om tiltak som senere kan bedre forholdene i det berørte vassdraget. NVE har vurdert samfunnsnyttene av inngrepet til å være større enn skadene og ulempene ved tiltaket. Videre har NVE vurdert at man ikke med rimelighet kan oppnå formålet med inngrepet i form av produksjon av settefisk med andre midler som miljømessig er vesentlig bedre. Både teknisk gjennomførbarhet og kostnader er vurdert.

4.10 Samfunnsmessige fordeler

Liåvatnet er kommunens eneste kommunale drikkevannskilde. Settefiskanlegget vil gi inntekter til søker og grunneiere og generere skatteinntekter. Videre vil settefiskanlegget styrke næringsgrunnlaget i området og vil dermed kunne bidra til å opprettholde lokal bosetning.

4.11 Oppsummering

NVE legger vekt på at en etablering av settefiskanlegg bidrar til økt verdiskapning lokalt og i regionen. Inngrep i vassdrag med dam, regulering, inntaksdam og vannledning til vannverket er allerede etablert. Vannuttaket har blitt brukt til drikkevannsforsyning og NVE ser positivt på at dagens uttak blir formalisert gjennom en konsesjonsprosess. Det vil bli etablert et eget inntak i inntaksdammen til settefiskanlegget. NVE mener det kan tillates økt vannuttak fra Liåvatnet når formålet er produksjon av settefisk

NVE vurderer at en regulering på en meter med maksimalt vannuttak på 38 l/s kan aksepteres uten at det får konsekvenser for allmenne interesser i vassdraget. NVE vurderer at de største ulempene knyttet til vannuttaket er forholdet til gyte- og oppvekstområde for sjørret i de nedre delene av Liåa. Ny løsning for omlegging av flere bekker til et nytt elveløp som skal ivareta forholdene for anadrom fisk behandles ikke gjennom denne konsesjonsbehandlingen. NVE vurderer at det må være tilstrekkelig vannføring i elveløpet for at det skal fungere som gyte- og oppvekstområde for fisk. Tiltakets virkning på anadrom fisk er vektlagt og NVE mener det skal slippes minstevannføring fra inntaksdammen på 36 l/s i perioden 1.5.-30.9. og 10 l/s i perioden 1.10.-30.4.

5 NVEs konklusjon

Etter en helhetsvurdering av planene og de foreliggende uttalelsene, mener NVE at fordelene av det omsøkte tiltaket er større enn skader og ulemper for allmenne og private interesser, slik at kravet i vannressursloven § 25 er oppfylt. NVE gir Vevelstad kommune tillatelse etter vannressursloven § 8 til regulering av Liåvatnet med en meter og uttak av vann inntil 38 l/s til drikkevann og settefiskanlegget. Tillatelsen gis på nærmere fastsatte vilkår.

Dette vedtaket gjelder kun tillatelse etter vannressursloven.

6 Forholdet til annet lovverk

6.1 Forholdet til plan- og bygningsloven

Forskrift om byggesak (byggsaksforskriften) gir saker som er underlagt konsesjonsbehandling etter vannressursloven fritak for byggesaksbehandling etter plan- og bygningsloven. Dette forutsetter at tiltaket ikke er i strid med kommuneplanens arealdel eller gjeldende reguleringsplaner. Forholdet til plan- og bygningsloven må avklares med kommunen før tiltaket kan iverksettes.

6.2 Forholdet til forurensningsloven

Det må søkes Statsforvalteren om nødvendig avklaring etter forurensningsloven i anleggs- og driftsfasen. NVE har ikke myndighet til å gi vilkår etter forurensningsloven.

7 Merknader til konsesjonsvilkårene etter vannressursloven

7.1.1 Post 1: Reguleringsgrenser, uttak av vann og slipp av vann

Følgende data for vannføring og slukeevne er hentet fra konsesjonssøknaden og lagt til grunn for NVEs konsesjon og fastsettelse av minstevannføring:

Middelvannføring	l/s	140
Alminnelig lavvannføring	l/s	19
5-persentil sommer	l/s	36
5-persentil vinter	l/s	13
Største vannuttak	l/s	38

Reguleringsgrenser

Følgende reguleringsgrenser for Liåvatnet ligger til grunn for konsesjon gitt av NVE:

Høyeste tillate reguleringsgrense (HRV), kote	657,00
Laveste tillate reguleringsgrense (LRV), kote	656,00

Magasinet kan i dag reguleres mellom kote 657,00 og kote 656,00.

Uttak av vann

Vevelstad kommune tar i dag ut vann inntil 3,8 l/s (0,23 m³/min). Etablering av settefiskanlegget vil gi økt uttak av vann fra vassdraget. I inntaksdammen er det etablert vannuttak til drikkevannsforsyning for uttak av inntil 4,7 l/s og det er planlagt etablert et eget inntak til settefiskanlegget for et uttak på inntil 33 l/s (1,98 m³/min). Til sammen vil det bli et uttak vann på 38 l/s (2,28 m³/min).

Ingen av høringspartene har motforestillinger mot det planlagte vannuttaket.

NVE vurderer ut fra de hydrologiske beregningene at det er rom for et vannuttak på inntil 38 l/s (2,28 m³/min).

NVE fastsetter at vannuttaket til drikkevann og settefiskanlegget skal avgrenses til maksimalt 38 l/s (2,28 m³/min). Tiltakshaver har ansvar for å tilpasse vannuttak og produksjon til at vannressursene blir forvaltet på en bærekraftig måte.

Det skal monteres vannmåler i vannbehandlingsanlegget og i settefiskanlegget og vannuttaket skal loggføres kontinuerlig. Data må kunne legges frem for NVE på forespørsel.

Slipp av vann

Tiltakshaver foreslår at det slippes minstevannføring fra inntaksdammen på 36 l/s i perioden 1.5.-30.9. og 10 l/s i perioden 1.10.-30.4.

Tidligere har det vært vannføring ut av Liåvatnet tilsvarende ca. 15 – 20 l/s. En ventil i røret vil justeres slik at det slippes 38 l/s ut av Liåvatnet. Slipp av vann fra Liåvatnet og restvannføring fra restfeltet mellom Liåvatn og inntaksdammen utgjør minstevannføringen nedstrøms inntaksdammen. Det er planlagt omlegging av flere bekker i et nytt elveløp som skal ivareta hensynet til anadrom fisk. Statsforvalteren i Nordland kommenterer at de ser det som positivt om NVE fastsetter krav om slipp av minstevannføring av hensyn til fisk og andre vannlevende organismer.

NVE vurderer at et nytt elveløp krever tilstrekkelig med vann for å kunne fungere som gyte- og leveområde for anadrom fisk. Hvor stort bidraget bør være er vanskelig å definere fordi det nye elveløpet ikke er planlagt i detalj. Alminnelig lavvannføring er beregnet til 19 l/s og 5-persentil sommer og vinter er beregnet til henholdsvis 36 l/s og 13 l/s. NVE mener at det må stilles krav til minstevannføring som sikrer at et nytt elveløp kan fungere som gyte- og oppvekstområde for anadrom fisk. NVE vurderer at tiltakshaver sitt forslag til slipp av minstevannføring, som ligger nær opptil 5-persentil sommer og vintervannføring, ivaretar disse verdiene.

NVE fastsetter en minstevannføring på 36 l/s i tiden 1.5.-30.9. og 10 l/s i tiden 1.10.-30.4. Slipp av minstevannføring skal skje fra inntaksdammen på kote 70.

Minstevannføring baserer seg på slipp/overløp fra Liåvatnet og tilsig fra restfeltet mellom Liåvatn og inntaksdammen. NVE vurderer at det er usikkerhet knyttet til hvordan slipp av minstevannføring nedstrøms inntaksdammen skal sikres. NVE mener derfor at vannføring nedstrøms inntaksdammen må registreres og overvåkes etter at tiltaket er satt i drift, og at det gjøres en ny vurdering av løsning for slipp av minstevannføring etter fem år.

Det skal etableres en måleanordning for registrering av minstevannføring. Den tekniske løsningen for dokumentasjon av slipp av minstevannføringen skal godkjennes gjennom detaljplanen. Data skal kunne fremlegges NVE på forespørsel og oppbevares så lenge anlegget er i drift.

Dersom tilsiget er mindre enn minstevannføringskravet, og magasinet er på laveste tillatte vannstand, skal hele tilsiget slippes forbi. Dersom det skulle oppstå en konflikt mellom å få fylt opp magasinet og samtidig overholde minstevannføringskravet, skal minstevannføringen prioriteres.

Ved alle steder med pålegg om minstevannføring skal det settes opp skilt med opplysninger om vannslippbestemmelser som er lett synlig for allmennheten. NVE skal godkjenne merking og skiltene utforming og plassering.

7.1.2 Post 4: Godkjenning av planer, landskapsmessige forhold, tilsyn m.v.

Konsesjonen omfatter dam, vannuttak, inntaksdam og eksisterende vannledninger frem til vannbehandlingsanlegget. NVE behandler ikke ny vannledning fra inntaksdam til settefiskanlegget.

Detaljerte planer skal forelegges NVEs miljøtilsyn og godkjennes av NVE før arbeidet settes i gang.

Før utarbeidelse av tekniske planer for dam og vannvei kan igangsettes, må søknad om konsekvensklasse for gitt alternativ være sendt NVE og vedtak fattet. Konsekvensklassen er bestemmende for sikkerhetskravene som stilles til planlegging, bygging og drift og må derfor være avklart før arbeidet med tekniske planer starter.

NVEs miljøtilsyn vil ikke ta planer for landskap og miljø til behandling før anlegget har fått vedtak om konsekvensklasse.

Nedenstående tabell søker å oppsummere føringer og krav som ligger til grunn for konsesjonen. Det kan likevel forekomme at det er gitt føringer andre steder i dokumentet som ikke har kommet med i tabellen. NVE presiserer at alle føringer og krav som er nevnt i dokumentet gjelder.

NVE har gitt konsesjon på følgende forutsetninger:

Dam	Eksisterende dam ved utløp Liåvatnet skal benyttes.
Inntaksdam	Eksisterende inntaksdam i Liåelva skal benyttes. Det skal etableres ny teknisk løsning for dokumentasjon av slipp av minstevannføring som skal godkjennes av NVE.
Inntak og vannvei	Eksisterende inntak og vannvei fra inntaksdammen til vannbehandlingsanlegget skal benyttes. Det skal etableres eget inntak i inntaksdammen til settefiskanlegget. Teknisk løsning for inntaket skal godkjennes av NVE.
Største vannuttak	Søknaden oppgir 38 l/s (2,28 m ³ /min).
Vei	Eksisterende skogsbilvei fra vannbehandlingsanlegget til inntaksdammen skal benyttes.
Avbøtende tiltak	Vannføring nedstrøms inntaksdammen skal registreres og overvåkes etter at tiltaket er satt i drift. Det skal gjøres en ny vurdering av løsning for slipp av minstevannføring etter fem år.

Det er angitt i tabellen hvorvidt det kan gjøres justeringer i forbindelse med detaljplanleggingen. Dersom det ikke er oppgitt spesielle føringer kan mindre endringer godkjennes av NVE som del av detaljplangodkjenningen. Dersom det er endringer skal dette gå tydelig frem ved oversendelse av detaljplanene.

7.1.3 Post 5: Naturforvaltning

Vilkår for naturforvaltning tas med i konsesjonen selv om det i dag synes lite aktuelt å pålegge ytterligere avbøtende tiltak. Eventuelle pålegg i medhold av dette vilkåret må være relatert til skader forårsaket av tiltaket og stå i rimelig forhold til tiltakets størrelse og virkninger.

7.1.4 Post 6: Automatisk fredete kulturminner

NVE forutsetter at utbygger tar den nødvendige kontakt med fylkeskommunen for å klarere forholdet til kulturminneloven § 9 før innsending av detaljplan. Vi minner videre om den generelle aktsomhetsplikten med krav om varsling av aktuelle instanser dersom det støtes på kulturminner i byggefasen, jmfør kulturminneloven § 8 (jmfør vilkårenes pkt. 3).

7.1.5 Post 8: Terskler m.v.

Dette vilkåret gir hjemmel til å pålegge konsesjonær å etablere terskler eller gjennomføre andre biotopjusterende tiltak dersom dette skulle vise seg å være nødvendig.

7.1.6 Post 10: Registrering av minstevannføring m.v.

Det skal etableres en måleanordning for registrering av minstevannføring. Den tekniske løsningen for dokumentasjon av slipp av minstevannføringen skal godkjennes gjennom detaljplanen. Data skal fremlegges NVE på forespørsel og oppbevares så lenge anlegget er i drift.

Ved alle steder med pålegg om minstevannføring skal det settes opp skilt med opplysninger om vannslippbestemmelser som er lett synlig for allmennheten. NVE skal godkjenne merking og skiltenes utforming og plassering.

8 Vedlegg

Kart over området

